

Pogovor v Pleterjah s kartuzijanskim priorjem

Prior kartuzijanskega samostana na Dolenskem p. dr. Josip Edgar Leopold-Lavov je pred kratkim praznoval 85-letnico. Časnikar Bogdan Pogačnik ga je za to priložnost obiskal in o tem za svoj list napisal sledeči članek, ki ga ponatiskujemo:

Ko sva iskala sliko za objavo, je potegnil iz miznice tudi šop fotografij z visokimi odlikovanji za sluz za narod, bratstva in enotnosti ter jugoslovanske zastave; a skromno je menil, naj raje vzamemo samo tisto v beli tuki. Podobno sem tudi sam po pogovoru z njim, kljub beli tuki, gledal v njem predvsem le velikega človeka. Mislim na priroja pleterjske kartuzije, dr. Josipa Edgarja Leopolda Lavova, s katerim sem se neprimerno pogovarjal v njegovi celici ob 85-letnici življenja.

«Saj to niti ljubljani ni, je z živimi očmi v sicer koščeno utrdit jamicah smeje delal dostojanstveni gospod s posivelimi lasmi pod belo kapuco in menil, da je pač pred meseci, oktobra, imel svojo biserno mašo. «No, glede na datum 17. januarja 1881 pa sem morda res že star. Pesem je izpeela. Toda živahne kretnje, telefonska naročila in sicer mirnih križnih hodnikov, še posebej pa poglavljeni odgovori so ono na koncu zanikali.

Spomnil sem se marmornate plošče pri vходу v pleterjski samostan, ki govori o tem, da je kartuzija med NOB podpirala partizane, in sem ga vprašal, kaj ga je predvsem pritegnilo, da se je kljub samotni, v kateri je s svojimi patri živl, tako aktivno vključil v trdi tek vojne časa. «Za od prej sem se poznal z obema Pirkovičema, za Valetom in drugimi iz šentjernejske okolice, in ko so me le-ti obiskali, so mi prikazali položaj in odkril sklep: proti okupatorju se bomo borili. Sicer pa tudi ni bilo kaj razmišljati. Načelo se samo po sebi je: proti okupatorju se je treba bati, ker tu nimajo ničesar iskati. V tistem času je v Novem mestu na cesti tudi privratar zagledal, kako so Italijani vlekli osem uklenjenih slovencev, za talce ali v zapore. «In takrat sem si sam v sebi rekel: Nikoli z okupatorji! In od ogorčenja se mi je stisnila pest; iz ljubljene do svojih.

Med vojno so v pleterjskem samostanu nudili partizanom pomoč v hrani, v sanitetnih pripomočkih in moralno; v eni izmed celic so skrivali nekaj časa tudi skupino ilegalcev, med njimi, kljub strojim predpisom kartuzijskega reda, tudi dve ženski.

«Da, to sta bili Pirkovičeva mati in sestra. Kmetje so ju pripeljali pod večer pod zid in z lestvami spravili čez, in ko smo bili o tem obveščeni, smo jih morali rešiti in skriti.

«V kakšnem primeru torej sodite, da je predpise možno kršiti? — In casu necessitatis — kadar je potreba. V takih primerih nisom važni predpisi, ampak da rešiš človeka.

Prior sicer dobro govori slovensko, vendar ni Slovenec po rodu. «Zagrebčan sem, je pripovedoval in hkrati povedal, da se v njem prepleta poleg hrvaške tudi kri prednikov s Poljskega in Slovekega. Morda je prav zaradi te svoje mešane krvi tolk bolj svetovljanski. Sedež njegovega reda je v Franciji. Vendar pa je zato tembolj značilno, kako je prior globoko doživel patriotizem malega slovenskega naroda v času njegove največje preizkušnje.

«Vselej sem čutil za tiste, ki so trpeli krivico. Tudi v marksističnem svetu, ki se v cerkvi danes reformirajo, sem si zamljal v Rimu tako že pred šestdesetimi leti, S Slovenci sem se seznanil še kot študent, ko sem hodil v Zagorje in sosednji štajerski vas Macej. V vojni sem pa začutil, da gre za vprašanje vse Jugoslavije, še prav posebej pa za življenje slovenskega naroda.

In ko sva pogovor nadaljevala, je menil: «Moji nazori se to po krivajo z nazori škofa Strossmayerja. Sem za enotnost vseh Slovanov in za povezavo s pravoslavnimi, pa tudi drugimi verami.

Ko sem ga vprašal, kako torej gleda na začetek prizadevanj za zblizjevanje Cerkev na svetu ozroma ču pa, da bi to lahko pozitivno vplivalo na zblizjevanje Vzhoda ter Zahoda ter razvitih in nerazvitih dežel, je prikal: «Samo počasni gre. To bi moralo biti že samo po sebi. Pravo krščanstvo ni moralo še samo k temu voditi. V Ameriki so res duhovniki pogosto skupaj s črnci v boju proti rasizmu.

V zvezi z mislijo o nekem zblizjevanju Cerkev in socialističnih gibanj na svetu, enih in drugih bolj podočevanih in manj formalnih kot poprej, je razmišljal, da bi to utegnilo voditi k nekemu blagodejnemu amalgamiranju sveta. «To bi se lahko doseglo, če bi bili vsi predvsem — ljudje, kolikor ne bi bilo sovražtev in teženj, da bi vsak

drugemu komandiral. Verjamem v človeštvo, da se bo rešilo.

Ko sva govorila, v čem bi bile osnovne stične točke Cerkev s socialističnimi gibanji, je navedel: «Mir, ljubezen, enakost in bratstvo. Dejansko so to tudi krščanska načela in samo za ta načela sem se trudil, da bi jih ostvaril, kolikor se je dalo. To so pa tudi načela socializma. V etiki smo si torej enaki, čeravno se v ideologiji z materialistično filozofijo razločujemo.

«Kakšen je torej odnos med religijo in klerikalizmom? — «Religija nikakor ni istovetna s klerikalizmom, kajti to je politika. Še celo škodovala je religiji. Znanost in religija si po mojem ne nasprotujeta, ker gre za iskanje resnice, ki more biti samo enovita. Znanost lahko vse dela, samo dokazati mora. Če vsako ostane na svojem terenu, do protislovi ne more priti, čeprav je res religija na drugem nivoju. Kar pa zadeva odnos med Cerkvijo in državo, je to pri nas na najboljši poti urejanja. To sta sicer dve ločeni področji, vendar se nekeje dopolnjujeta. Država naj ima oblast, naj skrbi za ljudstvo, za njegovo blaginjo, solanje in naj kaznuje slabo. To Cerkev samo pomaga in obratno, če Cerkev oblikuje etično dobro ljudi, to koristi državi. Še leta 1945 mi je pokojni Boris Kidrič dejal, da država potrebuje etičnih ljudi.

Kljub starosti je prior segal po debelih polnih in jih polagal v malo železno pečico. Fizično delo kljub svoji visoki izobrazbi cenil; v svojem samostanskem življenju se je izučil za mizarja. «Prava svoboda poraja red. Če pa se svoboda izrablja za egoizem — kar včasih zdaj tudi naša mladina dela — to ni dobro. Vse, kar se za dobro uporablja, je dobro, kar se za slabo, je slabo. «V kartuziji ste vajeni samotnega premišljevanja. Kako je v takih razmerah z mehanizmom odločanja? — «Morda celo bolje vidimo kot drugi, ker smo bolj sami in tako ne vplivajo na nas drugi elementi. Čim več je vplivov na človeka, tem manj je svoboden. A kakorkoli: neutralnega stališča ni, v vsaki stvari se je treba odločiti.

Ko je obudil spomine, kako so ga Nemci med vojno aretirali in kako so ga vasiolci aretirali na kolodvoru v Rajhenburgu, si je, vedoč, kako so ravnali za najmanjšiše sodelovanje s partizani v sosednji ustaški Hrvaški, že predstavljal svojo skorašnjo zanesljivo smrt, pa so ga pozneje kljub smrtni obsodbi po posredovanju generala Wolfa zaradi njegove visoke cerkvene funkcije poslali le v italijansko konfinacijo.

«A smrt se nisem bal nikoli. Morda bolj tega, kaj bo pozneje. V prvi svetovni vojni sem neka-

krat na čuden način užel smrti, pozneje tudi raznim boleznim. V svoji mladosti sem bil celo melanholično razpoložen, da ne bi želel živeti preko 40 let. Zdaj pa vsekakor vsaj proti življenju nimam ničesar.

Ko pa sem vprašanje podaljšal, če mu ni za ničesar žal, kar je v življenju storil, je menil: «Zla zavestno nikoli nisem storil; morda sem le nasploh — premalo delal.

Bela kuta je ostajala na svojem priloju; iz belkastega francoskega sukna. Bela garda od tod ali od koderkoli te bele barve ni imela. Prej je bila to bela barva filozofskih halj z obrežja Gange ali morda snega na pobočjih Gorjancev ali tistega, kar je nasploh v vsakem človeku dobrega, ne glede na njegovo barvo.

BOGDAN POGAČNIK

POŽARI V ITALIJI, NEMČIJI, FRANCII

Trije delavci žrtve požara pri čistilnici Shell pri Milanu

V Braunschweigu je pet oseb zgorelo v ognju, ki je zajel neko hišo

MILAN, 21. — Danes zjutraj ob 7.30 je nastal požar, za katerega se je prvi hip mislilo, da je zajel veliko rafinerijo Shell v Pantaneto 15 km od Milana. Gasilec pa je uspelo razmeroma kmalu ogneti pogasiti.

Izkazalo se je, da je požar nastal v neki baraki izven kompleksa čistilnice. Baraka je pripadala nekemu podjetju, ki opravljalo čistilni delo. V baraki je bilo pet delavcev, ki so bili pri delu. Požar je zajel celotno barako in se razširil na sosednje stavbe. Gasilci so se borili, da bi ga ugasnili, vendar je požar presegel njihove zmogljivosti. Pet delavcev je bilo žrtev požara, trije pa so bili poškodovani. Vzrok požara ni bil določen, vendar se domneva, da je bil posledica nevarne uporabe.

Požar je žal zahteval dve smrtni žrtvi, tretjo pa na nekoliko pozneje. V omenjeni baraki so bili namreč trije delavci in dva so po požaru našli zgorela. Tretji delavec se je iz požara rešil, toda njegova oblačila so bila v plamenih. Vrgel se je v neki vodnjak, iz katerega ga je pogumno potegnili na njegov delovni tovariš. Odpeljali so ga v bolnišnico, toda njegova poškodba je pretežila.

Vsi trije delavci so stanovali v Rhoju. Prvi je imel 43 let in je živel sam. Drugi, star 36 let, zapuščal je v komaj 14-mesečno hčerko. Tisti, ki je umrl v bolnišnici, pa je imel 34 let in tri otroke.

BONN, 21. — Pet oseb je zgorelo v požaru, ki je popolnoma uničil neko hišo v Braunschweigu. Del hiše je imel zaseden nek študentovski penzion in med napoli so golenimi trupli bodo verjetno ugotovili, da gre tudi za kakšno požarno. Večina prebivalcev hiše je uspela rešiti se. Policija skuša ugotoviti varoka požara.

PARIZ, 21. — Kakih šestdeset oseb je moralo pretekle noč zapustiti svoja stanovanja na Quai des Jemmapes v Parizu; njih stanovanja je namreč ogrožal silen požar, ki je izbruhnil v nekem bližnjem skladišču celuloze, acetona in drugih vnetljivih snovi. Ognj, ki je uničil 4000 kv m poslopj, so gašili bili jih je čez 200 — po šestih urah naporov omejili in končno ugotovili.

Čuvaj skladišča, njegova žena in 4-letni otrok se imajo za svojo rešitev zahvaliti lajanju svoega psa. Prebudili so se že sredi plamenov in skočili skozi okno prvega nadstropja. Spravili so jih v bolnišnico. Požar je povzročil zelo veliko škodo.

V Beli hiši nesoglasja o kuhinjskih okusih

WASHINGTON, 21. — Šefa nekake newyorškega hotela, Henry Haller, ki je švicarskega rodu, je bil včeraj imenovan za kuharja v Beli hiši. Haller, ki ima 43 let, je nasledil Reneja Verdona, ki je zapustil Belo hišo 1. januarja, ko je prišlo nesoglasje glede okusov s sedanji prebivalci Bele hiše.

Mati mučiteljica

MILAN, 21. — Nečloveška mati, ki je imela 12-letnega sina privezanega v kopalnici in ga je divje pretepala, je bila aretirana in odvedla iz nekega ur. Kovine pa se razdrobe kakor steklo pri najmanjšem udarcu.

Pod naslovom «Kulturna izmenjava Koroška — Slovenija». V letu 1965 nadaljnji lepi uspehi objavlja ena zadnjih števil celoslovenskega Slovenskega vestnika pregled, ki je zaradi primerjave tudi za nas izredno zanimivo. Med Koroško in Slovenijo so namreč številne prireditve prešle na uradno mednarodno raven, kar se pri nas doslej še ni zgodilo. Članek se glasi:

Kulturna izmenjava med Koroško in Slovenijo sega že nazaj v prva poveljna leta, čeprav je šele lani uradno slavila svojo 15-letnico. Slovenska prosvetna zveza v Celovcu je namreč že pred tem pričela graditi mostove za to izmenjavo, ki se je pričela razvijati tekoma leta 1950. Če pomlad 1947 je na povabilo odposlala svoj centralni pevski zbor na štirinajstidnevno turnejo po Jugoslaviji, leta 1949 pa so njeni pevci ustvarili tudi prve vezi s Trstom. Leta 1948 je prišel na Koroško prvi knjižni dar Mohorjeve družbe iz Celja po drugo svetovni vojni.

Pravi prodor na poti tega sodelovanja in izmenjave je Slovenska prosvetna zveza v Celovcu napravila leta 1950, ko je povabila oporo Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani na gostovanje v celoslovenskem Mestnem gledališču, kjer se je njen ansambel predstavil z opero «Etilska legenda», s katerima

Kulturna izmenjava Koroška-Slovenija

je osvojil srca vseh koroških ljubiteljev odrske umetnosti. S tem prvim obiskom ljubljanske Opere je bil prebit dotedanji led na Koroškem, s čimer je bila odprta pot živahnemu kulturnemu izmenjavi med Koroško in Slovenijo, ki je iz leta v leto narasla in pričela zavemati tako rekoč vsa področja kulturne dejavnosti in umetniškega ustvarjanja.

V letu 1965 sta kulturna izmenjava in sodelovanje med Koroško in Slovenijo zabeležila nadaljnje lepe uspehe. Če stevamo vsa lanska srečanja kulturnikov, umetnikov in prosvetnih delavcev Koroške in Slovenije, pride na več kot 40 prireditve: kulturnega dajanja in sprejemanja, medsebojnega spoznavanja in plemenitja, izpolnjevanja na poti utrjevanja prijateljstva na meji, katere prav na področju kulturne izmenjave in sodelovanja vedno bolj izginja in odpira možnosti tudi nadaljnjim oblikam sodelovanja med obema deželama.

Ce podrobneje pogledamo razvoj kulturne izmenjave in sodelovanja v letu 1965, potem vidimo, da je po uradni poti prišlo spet do viškov te izmenjave, hkrati pa je splošna kulturna izmenjava doživljala nov raz-

valci, potem ko so slišali obupne krike iz stanovanja 39-letne Caroline Donghi. Zenska ima tri otroke v moških, s katerim živi. Najstarejšega, 12-letnega Donata, so našli z rokami trdo zavezanimi na hrbtno z močno vrvjo. Dognalo so, da je zenska vselej, kadar je šla od doma kot pomočnica na ure, zaprla otroka v stranišče; ko ga je mučila žele, je bil prisiljen piti straniščno vodo.

Vse tri otroke je prevzela neka policijska inspektorica, ki jih bo oddala v primerne zavode.

Bomba v črnski cerkvi

NEW ORLEANS, 21. — V neki črnski cerkvi blizu Orleansa je včeraj eksplodirala bomba, ki pa je povzročila le materialno škodo.

Nekje v Piemontu je nekemu undrestru pred dvema mesecema izginil približno pet let star pes, nemški ovčjak Vse iskanje je bilo zaman in ni bilo več mnogo upanja, da bi se še kdaj vrnil. Toda v sredo se je zaslislalo pred hišo veselo lajanje in ko je gospodinja pogledala skozi okno, je bil pred vrati Dox, kot se

četrav je bilo tedaj v cerkvi kakih 20 oseb. V zadnjih 18 mesecih je ta cerkev doživela številne atentate, čeprav se v njej niso nikoli zbirali črnski borci za državljanske pravice.

S. BENEDETTO DEL TRONTO, 21. — Umrl je Armando Sansolini, ki je sodeloval pri torpediranju avstrijske okupacije «Wien» v Tržaškem zalivu proti koncu prve svetovne vojne.

BUENOS AIRES, 21. — Šest italijanskih alpinistov pod vodstvom Carla Maurija, ki so pred dnevi prišli v Buenos Aires, je včeraj odpovaloval v Rio Gallegos v Patagoniji. Potem bodo odšli na Ognjeno zemljo, kjer bodo skušali povzpeti se na 1800 m visoko goro Buckland.

pes imenuje. Toda ni bil sam: poleg njega je bila še neka psička — ne ravno njegove pasme — in majhen psiček take barve kot Dox. Očitno Dox ni mogel prenašati samote, ki je pobegnil, da si ustvari družinko. Njegovi gospodarji so ga spet sprejeli z velikim veseljem in z njim tudi ves «družinski prirastek». (Na silki Dox s psičko in psičkom.)

Jean Anouilh: Ples tatov v Mladinskem gledališču

(Pismo iz Ljubljane)

Jean Anouilh najbrž ni mislil na mladinske teatre, ko je napisal svojo komedijo — balet «Ples tatov». Sam pravi, da hoče s svojimi igrami ustvariti predvsem poetično vazduše, v čemer je v tej komediji tudi resnično uspel. Komu pa je bližja poezija kakor mladina? Tako moramo pohvaliti odličnega Mladinskega gledališča, da je vključilo Anouilhoovo igro v svoj repertoar, ki je postal s tem ne samo bogatejši, pač pa tudi zahtevnejši.

V ljubljanskem gledališču, tako v Mestnem kakor v Drami, smo videli že več iger tega sivojstvenega francoskega dramatika, ki se je nekoč sam priznal za Giraudouzevega učenca. Komedija-balet «Ples tatov» je med njegovimi prvimi odrskimi stvaritvami, vendar vsebuje že vse elemente njegove poznejše odrske ustvarjalnosti. Opredelitev, kam naj bi delo uvrstili, je kaj težavna. Lažje je povedati, kaj ta komedija-balet ni. Z realizmom, s kakršno koli tendenčnostjo očitno nima nobenega opravka. Tu je poezija, igrivost, fantazija, kup blestečih domislic, nekaj rahle, včasih celo bridke ironije... Težko bi človek določil, čemu je bilo to delce napisano. In vendar nas dve uri zabava, priteguje našo pozornost in nas veseloji očara.

Premiera je kar dihala entuziazem tega mladega ansambla, ki se je z velikim pogumom lotil pod spretnim režiserskim vodstvom Mirka Mahničke teške naloge realizacije Anouilhoove komedije-baleta. Ta entuziazem je zabrisal marsikatero začetniško potozo mladih igralcev, ki se jim je poznala vmeša in trdo delo pri oblikovanju njihovih nelahkih nastopov. Posebna pohvala gre domiselnim in fantazijskim kostumom Mije Jarčeve, pa tudi sceni tona. arh. Viktorja Molke in scenjski glasbi Marjana Vodopivca.

Med izvajalci naj navedemo nekaj izrazitejših kreacij, ki so kazale na znatno obvladovanje igralskih sredstev v govoru in kretnji. Impozantna je bila Majolka Suklje kot Lady Hurl, zelo posrečen njen partner Miro Veber kot Lord Edgar. Med tremi tatovi je pokazal zlasti Branko Ivanc veliko odrsko vigranost, pa tudi njegova partnerja (Sandi Pavlin in Jože Mraz) sta postavila kreacijo, ki sta se dali gledati in sprejeti. Prav dobri sta bili tudi Mina Cerarjeva in Alja Tkáčeva.

Mladinsko gledališče je nelahko nalogo kot celoto prav dobro obvladalo in dalo predstavo, bogato na fantaziji in poeziji. Občinstvo je dalo uprizaritvi glasno priznanje.

VLADIMIR BARTOL

Med ukrajinimi umetninami tudi Bernikovo delo

SAO PAULO, 21. — Tri umetnine, ki so bile razstavljene na 8. bienali v Sao Paulu, so bile ukradene. Gre za grafiko «Crka 65-II» slovenskega slikarja Janeza Bernika, za risbo «Zvezde blazinosti» Šveda Maza Walterja in Svanberga ter za neki kip Južnoafrikanke Lippy Lipshitz. Ravnatelj bienale je tatvino prijavil policiji ter obnem obvestil oblasti oseh: treh zadenih držav. Obnem je ustanova razpisala nagrado 250.000 kruzairov za tistega, ki bi mu uspelo, da najde katero koli od treh ukradenih umetnin.

Knjiga Serebrjakove

MOSKVA, 21. — V jetnišnici v Almi Ati (Turkmenistan) so bili

politični jetniki prisiljeni poleti 1949 živeti v zelo majhnih celicah brez oken. Neznosno vročino je še povečala močna žararica, ki je vedno gorela; cevi, ki je vodila na prosto in ki naj bi dovajala zrak, pa je bila preozka, da bi zadoščala. Ta opis se sedaj lahko čita v knjigi, ki je izšla v veliki tirazi (150.000 izvodov) in je sedaj na prodaj v Moskvi. Knjigo je napisala Galina Serebrjakova, ki je znana po delu o ženskah francoske revolucije in po pripetljivi — nekaj v sredi med zgodovinskimi čezjem in znanstvenim romanom — o Marksu. Pisateljica pa je poznata tudi drugače: pripadala je revolucionarni družini ter bila od vsega začetka tudi sama komunistka, vendar je morala prebiti trinaest let v koncentracijskem taborišču, obtožena — brez podrobnih navedb — da je «sovravnica ljudstva».

Ko je bila po Stalinovi smrti oproščena, je spet prevzela svoje mesto v sovjetskih literarnih krogih, v katerih je že bila svoj čas zelo ugledna. Pred kratkim je dopolnila 60 let in prav danes je «Literaturna gazeta» objavila njeno zahvalo vsem, ki so jo ob tej priložnosti počastili. Knjiga Serebrjakove se je pojavila v trenutku, ko si nekatere krogje želijo, da bi se nekoliko pozabilo na obtožbo o «kultu osebnosti» (in o vsem, kar pomeni ta izraz negativnega). Zdi se, da bo knjiga opomin nekaterim, ki bi radi zopet kritično pretresli destalinizacijo po 20. kongresu KP SZ (1956) v želji, da bi se marsikaj iz Stalinove dobe pozabilo in da bi se mu marveč kaj odpustilo.

Sarajevska Opera v Emiliji

REGGIO EMILIA, 21. — Jutri nastopi tukaj sarajevska Opera z Borisom Godeunom M. Musorgskega. Nastopila bo še v Ferrarju in v Modeni in to kar v naslednjih dveh dneh. Na pot je odšlo več kot 200 članov sarajevskega opernega gledališča, kot gostje pa bodo s sarajevskim gledališčem nastopili še Miroslav Cangalović in Durdjir Durdjirjević iz Beograda. (Sarajevska Opera ima torej za umestno, da se okrepi z nekaterimi odličnimi solisti, kar se ljubljanski Operi — sodeč po kakem podobnem nastopu — ne zdi večje; seveda na škodo predstave.)

Smrt dirigenta Friedricha Zauna

V Düsseldorfu je v sredo ponoči nenadoma umrl dirigent Friedrich Zaun. Zaun je bil več let dirigentski vodja Zagrebske filharmonije. Takoj po vojni je prišel iz Berlina v Zagreb in tam ostal do leta 1953. Iz Zagreba je odšel v Gradec, od tam pa v Düsseldorf. Zanjeta leta je bil tudi generalni glasbeni direktor v svojem rojstnem mestu Kölnu in v Zürichu, gostoval pa je v številnih evropskih središčih. Friedrich Zaun se v Zagrebu spominjajo ne samo kot odličnega dirigenta, marveč tudi kot uvrnega pedagoga, ki je imel po vojni pomembno vlogo za razvoj zagrebskega orkestra.

PARIZ, 21. — Alain Delon, »lepteca francoskega filma, do skrajno gotovo dobi vloga Mauricea Chevaliera v filmu, ki ga bo Hollywood posvetil slavnemu poppekarju. Film do tako prirejen, da bo v njem nastopil tudi sam Maurice Chevalier.

v Sloveniji. Poleg srečanja s kulturnimi ansambli iz Slovenije na tradicionalnem Slovenskem plesu v Celovcu 16. januarja, poleg koncertov naših pevskih zborov 1. in 2. maja v Novi Gorici in Trstu in poleg že omenjenih koncertov Slovenskega orkestra po naših krajih so to sodelovanje zlasti gojila Slovenska prosvetna društva v Logi vasi, Skofljah, Hodišah, Bilčovsu, Radlšah in Pilbercu, v Sloveniji pa prosvetne organizacije na Jesenicah, v Trzinu, Kropi, Dupljah, Skofji Loki, Virmasah, na Vrnskem in v Rogški Slatini ter v Ravnah in na Prevaljah. Njihove skupine smo na Koroškem lahko pozdravili devetkrat, medtem ko so dana naša prosvetna društva Sloveniji 8 prireditve.

Skupno gledano je torej razvoj kulturne izmenjave in sodelovanja med Koroško in Slovenijo v letu 1965 v resnici razveseljiv. Ta razvoj kaže, da se spoznavanje potrebe po takem sodelovanju zavezanost med vedno širšimi sloji prebivalstva. Vedno bolj si na obeh straneh meje utira pot spoznavanja, da je tako sodelovanje najpomembnejši prispevek k pospejevanju izmenjave in sodelovanja na ostalih področjih družbenega življenja in k utrjevanju prijateljstva med Koroško in Slovenijo ter med Avstrijo in Jugoslavijo, kar ni le obsejstranska želja vladnih činiteljev, marveč tudi čedalje širši slojev prebivalstva obeh držav.

Renato Mezzena:

Spremnno besedo h knjigi je napisal tržaški župan Mario Fran-

so organizirali 19 zdravstvenih centrov, vsaka tovarna pa ima

To je lepa žena predsednika Sukarna Ratna Dewi v družbi z neko manekenko v Rimu. Na tiskovni konferenci, ki jo je imela, je bila bolj diplomatska od svojega soproga, ki je pred kratkim nekatere ameriške časnikarje spodil iz Džakarte z besedami: »Pojdite k vragu vi in vaše laži!»

Devetindvajset olj Marije Chie
cigh v občinski galeriji nam do
noli zagonorno potrjuje slikarsk

Skupna razstava

mu ni njegov poslovodja ukaz

Končno je objavljena se spis
zerterji pred sto leti, ki spada
gradivu za roman Pristrak.

zdravja, občutka za odgovornost
vere v dostojnejše življenje.

B. Zupančiča

4, [jih uspehov na čustvenem podro

ju. | na druge družinske člane.

IZ TRŽAŠKIH SODNIH DVORAN

Policistom je postal sumljiv ker se je skril za volan avta

V pijanosti je v baru izvalil nered in sramotil javne funkcionarja, ki ga je aretirali po poskusu pobege

Pred kazenskim sodiščem (predsednik Rossi, tožilec Ballarini, zapisnikar De Paoli, obramba Strudnot) je moral zagovarjati večletni 26-letni Silvano Buligatto iz Balamonti 4, ki je bil obtožen, da je ukradel avto.

Bilo je 15. novembra lani okoli 23.00 zjutraj, ko je policista po ulici, ki se je peljala z avtom po istrski ulici, opazila na velikem ovinku tik nad predorom Balamonti avto, ki je bil parkirani na desni strani ceste. Agenti bi se za vozilo niti ne zmenili, če ne bi opazili, da je bila v notranjosti neka oseba, ki se je skušala skriti za volanom. Policistom se je zdelo sumljivo, ter so se takoj ustavili in poskušali za istovetnost neznanca. Takoj so ugotovili, da je šlo za Buligatto, čigar je avto in zakaj se je skušal skriti za volanom. Mladenič je najprej trdil, da se sploh ni skušal skriti in da mu je avto posodil neki prijatelj. Nekoliko pozneje pa je priznal, da je avto ukradel nekaj sto metrov nazaj v smeri proti središču mesta. Pozno ponoči se je vrnil domov. Ko je šel mimo avta, ki je staval ob cesti, je pritisnil na ključko, ki se je vdal pod pritiskom. Ušel se je v vozilo, ker je bil baje utrujen, in se odpeljal, na bil bi vzgal motor, po planu na vzod. Po 200 metrih pa se je vozilo ustavilo.

Agenti mu seveda niso spet počeli popolnoma verjeti, ter so med drugim pregledali motor, ki pa je bil popolnoma hladen. Tudi stari ključ ni bil vključen.

Ta ugotovitve pa niso rešile Buligatto, pred prijavo kazenskemu sodišču zaradi tatvine avta in upravljanja motornega vozila brez voznškega dovoljenja. Agenti so potem ugotovili, da je bil lastnik avta, ki ga je ukradel, Mario Ban iz P. Praga 21. Ta je bil v vrstni ulici prejšnji dan okoli 14. popoldne v istrski ulici blizu postojla št. 87. Naslednji dan je tatvino prijavil policiskim oblastem.

Na razpravi pred kazenskim sodiščem je obtoženec priznal prekršek. Javni tožilec je zahteval, naj se Buligatto obsoja na 8 mesecev zapor in 40.000 lir globe, ter na 2 meseca pripora in 30.000 lir denarne kazni (zaradi vožnje brez voznškega dovoljenja). Obramba pa je skušala dokazati, da dejanje, ki ga je kaznoval, ni kaznivno, ker ni šlo za tatvino. Sodniki so v bistvu sprejeli tožilčeve zahteve, ter so obsojili Buligatto na 8 mesecev zapor in 30.000 lir globe ter 2 meseca pripora in 10.000 lir denarne kazni. Kazni so pogojne.

Pred pravnim sodiščem se je

moral zagovarjati 22-letni Antonio Quinto iz Ul. Giuliani 34, ki ga je svoj čas že kazensko sodišče spoznalo za krivega raznih prekrškov, ter ga obsojilo na 4 mesece zapor, ter 60.000 lir denarne kazni. Priznava sodišče je potrdilo prvotno radoslobo.

Policiske oblasti so prijavile Quinto sodišču pod številnim obtožbami, ker je neke noči povzročil v mestu vrsto izredov zaradi pijanosti. Bilo je 17. septembra lani, ko se je Quinto znašel v precej poznih urah v baru "Piccolo" v Ul. 30. oktobra. Ker je bil vinen, je začel razgrajati ter nadlegovati prisotne. Še prav posebno pa se je zaganjal v Giulia Giglia, ki je mirno stal in pil pri točilni mizi. V določenem trenutku je Quinto zgrabil Giglia za suknjice ter ga porinil proti izhodu. Zaradi zaleta sta oba padla ter povzročila velik ropot. Prav tedaj je šel mimo gojenec šole stražnikov javne varnosti Carlo Porceddu. Čeprav je bil oblečen civilno, je menil, da je njegova sojenec, ki je menil, da ni bila dokazana obtožba upora. Poskus pa se mu je izjalovil, ker so ga prizivni sodniki spet spoznali za krivega ter potrdili prvotno radoslobo.

VČERAJ DOPOLDNE V OBČINSKI PALAČI

Priznanje prof. Rolettu za delo v korist Združenja jadranskih luk

Imenovali so ga za častnega predsednika tehnične komisije združenja - Predstavitev novega predsednika

Včeraj dopoldne je predsednik Združenja jadranskih pristanišč in kanalov inž. Favarotto Fica slovesno imenoval častnega predsednika tehnične komisije omenjenega združenja. Dr. Roletto je bil deset let efektivni predsednik tehnične komisije, zdaj pa ga bo na tem mestu nasledil glavni ravnatelj družbe Linee Maritime dell'Adriatico iz Ancone Michele Cimaglia.

Slovesnosti, ki je bila v občinski palači, so se udeležili tržaški župan dr. Franzl, ki je hkrati podpredsednik združenja, prof. O. Balice, namesto župana mesta Bari, ki je drugi podpredsednik organizacije, glavni tajnik dr. Desideri, tajnik tehniškega odbora dr. B. Mercanti, predsednik tržaške trgovske zbornice dr. Caldassi, ter številni

predstavniki krajevnih oblasti. Predsednik Združenja jadranskih pristanišč in kanalov inž. Favarotto Fica slovesno imenoval častnega predsednika tehnične komisije omenjenega združenja. Dr. Roletto je bil deset let efektivni predsednik tehnične komisije, zdaj pa ga bo na tem mestu nasledil glavni ravnatelj družbe Linee Maritime dell'Adriatico iz Ancone Michele Cimaglia.

Slovesnosti, ki je bila v občinski palači, so se udeležili tržaški župan dr. Franzl, ki je hkrati podpredsednik združenja, prof. O. Balice, namesto župana mesta Bari, ki je drugi podpredsednik organizacije, glavni tajnik dr. Desideri, tajnik tehniškega odbora dr. B. Mercanti, predsednik tržaške trgovske zbornice dr. Caldassi, ter številni

RAZBURJLJIVA NOČ ZA AGENTE LETEČEGA ODDELKA

Tri policiste je ranil ko so ga hoteli ukrotiti

Razgrajati je začel v nočnem lokalu «Mexico», nadaljeval pa je na kvesturi - Končno so razgrajala spravili v umobolnico pri Sv. Ivanu

Komaj minula noč je bila zelo razburjiva za agente letеčega oddelka kvesture. Na pozorišče črne kronike je spet stopil stari znanec policije, 30-letni Emilio Stirn iz Ul. Balamonti 14, ki je večeraj ponoči najprej v nočnem lokalu «Mexico» in nato v bolnišnici in na kvesturi povzročil cel drendaj.

Stirn je okrog 1 ure ponoči prišel v nočni lokal in menil nič, tebi ni odšel k mizi, kjer sta stala dva kronika, ju zgrabili in raztrželi sredi plesišča. Potem je začel govoriti od mize do mize in motil gošče. Da bi se odzdravila razgrajala, je lastnica lokala Elisabetta Faganel-Calibotta iz Ul. Ireneo della Croce 61, poklicala agente letеčega oddelka, ki so nemudoma prišli in ga odvedli v bolnišnico. Po prvi pomoči nato pa so ga agenti ponovno spravili v policjske avto, da ga odpeljejo na kvesturo. Še predno jim je to uspelo, se jim je Stirn začel upirati, med vožnjo pa je začel kričati in agente psovat. Komaj so policisti prispeli na kvesturo in Stirn hoteli zapreti v

celico, se jim je ta izvil iz prijema in kot razvijana furja začel brati in pestiti na levo in desno, da je ranil 45-letnega podčastnika Giuseppe Delio iz Ul. Toscanelli 4 in dva agenta, 41-letnega Pasquale Del Monaco iz Ul. Cattaneo 2 in 39-letnega Gino Marandolo iz Ul. Udine št. 40. Komaj je agentom uspelo, da so razgrajala nekoliko pomirili, je ta z brco še razbil steklo na vratih.

Policistom ni preostalo drugega, kot da so Stirna ponovno pospremili v bolnišnico, kjer so ga sprejeli na opazovalni oddelk. Zdravnik je namreč ugotovil, da je bil Stirn zelo razburjen zaradi poplute alkohola. Stirn so agenti sveda zadržali, medtem ko so tem ranjenim policistom nudili prvo pomoč v ambulanti. Okrevali bodo v enem tednu. Vsem tem je Stirn povzročil podplutbe in udarce.

Toda Stirn se ponoči ni pomiril. Dežurne osebe v bolnišnici je bilo zato prijetno, da je Stirn spravilo v rešilni avto, s katerim so ga odpeljali v umobolnico pri Sv. Ivanu. Kljub vsemu so policisti Stirna aretirali in prijavili sodišču zaradi upiranja in žaljenja javnih funkcionarjev, povzročitev telesnih poškodb, pijanosti in motenja javnega miru.

KINO «IRIS» PROSEK

predvaja danes, 22. t. m. ob 19.30 Technicolor film:

STAZIONE 3 TOP SECRET

(POSTAJA 3 TOP SECRET)

po romanu Jana Stuurta

Igrajo: GEORGE MAHARIS, RICHARD BASEHART, ANNE FRANCIS ANDREWS

Kino na Učincala

predvaja danes, 22. t. m. ob 18. uri Technicolor film:

I RINNEGATI DELL' ISOLA MISTERIOSA

(Odpadniki skrivnostnega otoka)

Igrajo: DANA ANDREWS, JANE POWELL, DON DUBIN, ARTHUR SHELTON in drugi

Goriško-beneški dnevnik

IZ POROČILA NA OBČNEM ZBORU

Leto težav in borb za avtonomijo Kmečkega društva iz Štandreža

Kuhanje domačega žganja bodo sami upravljali - Popravilo gozdnih poti v Stari gori Kritične pripombe preglednika računov - Kako je z javno tehniko v Štandrežu

Člani kmečkega društva poslušajo poročilo odbornikov o lanskem poslovanju in o raznih preceh problemih društva

Neposredni obdelovalci iz Štandreža, ki so združeni v Kmečnem društvu, so imeli v petek zvečer v domači prosvetni dvorani svoj redni letni občni zbor. V lanskem letu se je v okviru društva zgodilo marsikaj novega, kar je bilo razvidno tudi iz poročil posameznih odbornikov. Prav zato je bilo za občni zbor precej zanimanje in se je ob določenih urah zbrala večina članov, da bi poslušali obračun dela in izvolili nov odbor za tekoče leto.

Zborovanje je otvoril začasni predsednik Savo Hoban, ki je prevzel to funkcijo do obnove zboru, ko je prejšnji predsednik Viljem Zavadlav podal ostavko. Nato je tajnik Emil Cingerli predložil zapisnik z zadnjega rednega občnega zbora ter nato na zahtevo prisotnih navedel tudi glavne sklepe dveh izrednih občnih zborov, ki so bili med letom.

Nato je Viljem Zavadlav poročal o poslovanju v dobi, ko je bil on za predsednika društva. Omenil je akcijo za popravilo poti v Stari gori ter podrobno opisal akcijo za pridobitev pravice za kuhanje žganja za domače potrebe. To zadevo je imela prej v rokah izključno Cultivatori diretti iz Gorice, odnosno kmetije iz Podturna, ki celih 12 let niso pokazali računov in niso delili dobička s štandrežci in drugimi kmeti, ki so bili pri tem soudeleženi. Prav zato je Kmečko društvo iz Štandreža, skupaj s kmetovalski svobodne občine in s pomočjo Kmečke zveze začelo akcijo, da bi sami prevzeli to zadevo v svoje roke kar se tiče njihovega deleža. Temu se je uprlo vodstvo Cultivatori diretti iz Gorice in jim stavilo vse mogoče ovire. Končno pa je uspelo in dosegli svojo pravico tudi naši kmetje.

Savo Hoban je poročal o delu društva v zadnjih mesecih, zlasti kar se tiče nabave semenske pšenice, nafte, preskrbe dovoljenja za uvoz svojih izdelkov iz obsejnega pasu itd. Emil Cingerli je poročal o akciji za javno tehniko v Štandrežu, ki so jo zaprli 1. decembra lani. Dva tedna pozneje je šla delegacija na županstvo v Gorico, kjer je govorila z uradnikom Danelonom. Ta je dejal, da je tehnična poravnava in bi potrebovali za nje popravo okrog 1,8 milijona lir, dodal je tudi, da je nerentabilna. V petek pa so se dobili z županstva sporočilo, da jo bodo popravili in zopet odprli.

V zvezi s tem poročilom so bili zborovalci mnenja, da je potrebno

mno go manj za popravilo tehnične, če je bilo njeno poslovanje pasivno pa je kriva slaba uprava pri njenem delovanju, ker so uporabniki redno plačevali določeno pristojbino, baje pa niso vedno prejeli potrdila za tako plačilo.

Sledila so poročila tajnika in blagajnika, iz katerih je bilo razvidno, da je imelo lani društvo dva izredna občna zbora in 17 sej odbora, v blagajni pa je po izplačilu stroškov za vzdrževanje strojev in drugih, ostalo še nekaj prebitka, čeprav nimajo več dohodkov od smeti. Pri tem je bilo tudi govora o potrebi večje pažnje pri uporabi in vzdrževanju strojev. Med temi je tudi snopovozilka, ki so jo nabavili lani in deluje dobro.

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA V GORICI

Trije mrtvi in dva ranjena pri trčenju avtov blizu Štivanja

Od štiričlanske družine je ostala živa samo žena - Iskala je službo in izmaknila zlatnino

Včeraj dopoldne se je moral za 35-letni Umberto Montargalli, njegov 3-letni sin Ezio, komaj šest mesecev stara hčerka Daniela, ki jo je mati držala v naročju ter njegova žena 27-letna Mariella Calò p.c. Montargalli. Umberto, ki je šofirski je umrl zaradi poškodb, oha otroka pa naslednji dan istotam. Zena, ki si je zlomila levo roko v podlakti in desno nogo v kolenu, se je morala zdraviti kakih 40 dni. Tudi Prato sam, ki se je po trčenju zaletel s svojim vozilom se v skale ob cesti, je bil ranjen na čelu ter so ga pridržali za nekaj dni v bolnišnici. Obe vozili sta utrpeli pri močnem udarcu precejšnjo škodo, kar je ugotovila ostanja policija iz Trsta, ki je napravila zapisnik.

Pri večerašnjih razpravi se je obtoženec zagovarjal, da je vozil zmerno, največ 40 km na uro in da ga je zmešal nemški šofer s svojim negotovim manevriranjem. Po daljšem posvetu je sodišče spoznalo obtoženo za krivega ter ga je obsojilo na 20 mesecev in 20 dni zapor, plačilo sodnih stroškov ter odzvez šoferske knjižice za tri leta. Poleg tega bo moral plačati odškodnino prizadetih civilnih strank, ki jo bodo določili na drugi razpravi, še sedaj pa mora izplačati vdovi Calò 5 milijonov na račun ter po 120.000 lir vsaki od civilnih strank za njihove sodne stroške.

Obtoženec je branil od. Policiu iz Trsta, ki je vložil priziv. Civilne stranke sta zastopala odv. Ginaldi iz Trsta in Devetaj iz Gorice.

Pri drugi razpravi je prišla na vrsto 41-letna Leonessa De Paolo iz Trsta, Ul. Roma 39. Z njo se je morala zagovarjati tudi gostilničarka Onorina Stecca iz Trsta. Prva je bila obtožena kraje, druga pa nakupa ukradenega blaga.

V začetku septembra 1964 je De Paolo prišla v stanovanje Giuliana Viset v Trstiču in zaprosila za službo gospodinjke pomočnice. Spotoma je izmaknila zlato zapestnico in potem odšla. V stanovanju Marije Vetturil je z enakim manevrom odnesla zlat prstan. Zapestnico je pozneje zastavila pri gostilničarki Stecca, ki ji je posodila 12.000 lir, prstan pa je prodala nekemu neznanu v Trstu. Obtožena je še povedala, da je nujno potrebovala denar za zdravljenje svojih bolnih 18-letnih hčerk, da je brezposelna in brez kakršnih koli sredstev.

Ker je bila že enkrat kaznovana, jo je sodišče obsojilo na tri mesece in 20 dni zapor ter globo 30 tisoč lir. Gostilničarka pa so opustili ker dejanje ni kaznivno. Proti razsodbi je De Paolo vložila priziv. Branilca Pascoli uradno in Cattarini. Državni tož. dr. Balti; preds. sod. dr. Cenis, sodnika Arculeo in Mancuso.

V nedeljo 23. januarja ob 17.30 bo v dvorani Roma v Trstiču član vsedržavnega vodstva PSUP Pino Tagliacuzzi govoril o vprašanjih miru.

Za preglednike računov je podal poročilo Franc Lupin. Povedal je, da so našli račune, v kolikor so jih imeli na razpolago, v redu. Kritični pa je bil za razne nerednosti. Tako pregledniki niso bili vabljeni na številne odbore seje, niti niso dobili na vpogled zapisnikov. Dejal je tudi, da bi morali po odstopu predsednika in nekaterih odbornikov sklicati občni zbor in izvoliti nov odbor društva. Priporočal je, naj v bodoče upoštevajo njegove pripombe in naj se izognejo tem in drugim napakam.

Po kratki debati so sledile volitve novega odbora, ki bo imel predvidoma še danes zvečer svojo prvo sejo. O tem bomo poročali prihodnje.

Menični protesti

Po podatkih uradnega vestnika trgovinske zbornice je bilo v gori-

POKRAJINSKI KONGRES KPI V VIDMU

Podpora pravicam Slovencev ki bivajo v Nadiških dolinah

Ugodna ocena govora poslanca Fortune in klubu «Ivan Trinko» in posredovanja KD za uporabo slovenščine pri cerkvenih obredih

Prejšnji teden je bil v Vidmu 11. pokrajinski kongres videmske federacije KPI, na katerem je imel glavno poročilo tajnik Baracetti, ki je v svojem obsebnem poročilu, v katerem je obravnaval vsa pomembna vprašanja, zlasti pa teze za vsedržavni kongres, govoril tudi o slovenski manjšini, ki prebiva v Beneški Sloveniji, in njenih narodnostnih potrebah. Poudaril je, da stranka priznava obstoj slovenske manjšine v videmski pokrajini ter se bori za odpravo krivic, ki se ji delajo v pogledu uporabe materinega jezika.

O potrebah slovenske skupnosti v Nadiških dolinah je spregovoril tudi prof. Petricić iz Spetra, ki je poudaril, da se mora tudi majhen narod kot je naš, svobodno izražati, stranka pa mu mora pri tem pomagati.

V diskusijo je posegel tudi Izidor Predan, ki je omenil predvsem dva pomembna dogodka, ki zadevajo Slovence: govor poslanca Fortune in nastop KD.

«Po dolgih letih smo dočakali izdelavo statila PSI do slovenske manjšine v videmski pokrajini. Povedal ga je vidni predstavnik te stranke poslanec Loris Fortune na shodu emigrantov v krožku «Ivan Trinko» v Cedadu, ko je zbrane delavce pozdravil v imenu centralnega, delnega in federalnega komiteja PSI iz Vidma. Dejal je, da socialistična stranka prizna prebivalcem dolin pravico do razvoja njihove kulture v lastnem jeziku in da se bo borila za čimprejše priznanje teh pravic. Mi smo hvaležni poslancu Fortuni za njegovo javno obznanje ter njegovo izjavo visoko cenimo.

Končno naj omenim spremembo statila KD Slovencev tudi v videm-

ski KD. Dasiravno stranka ni javno povedala svojega statila, smatramo za pozitivno posredovanje videmske KD pri nadškofiji, da dovoli našim duhovnikom pravico uporabe svojega jezika pri liturgijskih obredih v skladu z določili ekumenskega koncila.

Naša stranka se bo še nadalje borila za priznanje narodnih pravic slovenske manjšine v Nadiških dolinah; prepričani smo, da bo ta borba kronana z uspehom, ker je pravica.

Razprave v Tržiču zaradi cestnih prekrškov

Pred okrajnim sodnikom v Tržiču dr. Mannarino se je večeraj zvrstilo enajst obdolženec, izmed katerih jih je bilo pet obsojenih. Povečini gre za prekrške cestnega zakonika.

Silvano Volpi, star 39 let, bivač jo na Proseku 381 pri Trstu, je bil obdožen, da je na Trgu republike v Tržiču izsiljeval prednost pred vozili, ki so prihajala z njegove desne; prekršek je storil 26. avgusta leta 1964; opustili so ga z dvomilijono formulo.

Ob upoštevanju splošnih olajševalnih okoliščin so obsojili na 20 tisoč lir globe in plačilo sodnih stroškov (brez vpisa v kazenski list) 27-letnega Giuseppe Pozzarija iz Roccola 24, ker mu je prometna policija prisodila globo, ker 27. decembra leta 1964 v Redbugliji ni zasledil luči na križišču, kjer se je srečal z nekim vozilom.

Guido Selvelli, star 49 let, doma s Trga Oberdan v Ronkahu pa je bil obdožen, da je prehitro vozil v središču blizu šole, da je trobil in da se na poziv karabinierjev ni ustavil. Sodnik ga je obsojil na 20 tisoč lir globe in plačilo sodnih stroškov.

Na 10.000 lir globe je obsojil 38-letnega Lorisa Manzatta iz Ul. Roscini 14 v Ronkahu, ki je dovolil svojemu sinu Rizzieriju, ki nima voznškega dovoljenja, uporabo svojega motocykla. Za ta prekršek je Manzatto že plačal globo.

Požar v baraki

Včeraj popoldne ob 15.30 so poklicali goriske gasilce v Gradško, kjer je nastal požar v baraki nekdanje družbe Fondacem iz Milana, v Ul. Lughismonzo med Gradsko in Zagrajem. Gasilci so bili na delu poludruro uro, vendar niso mogli preprečiti, da ne bi zgorela baraka. Škodo cenijo na okrog 800.000.

Požar je povzročil transformator, ki je bil nameščen v baraki in zaradi okvare ni dobro deloval.

Kino

Gorica

CORSO, 16.30: «L'affare Blindfold», Rock Hudson in Claudia Cardinale; ameriški barvni kinemaskopski film.

VERDI, 17.00: «Il ritorno di Ringo», G. Gemma in N. Navaro; italijanski kinemaskopski film v barvah; mladini pod 14. letom vstop prepovedan.

MODERNISSIMO, 16.30, zadržja ob 22.30: «L'uomo di Hong-Kong», Jean Paul Belmondo in Ursula Andress; francoski film v barvah.

VITTORIA, 17.15: «Non disturbate», Doris Day in Rod Taylor; ameriški film v barvah; zadržja ob 21.30.

CENTRALE, 17.15: «OSS — 77 — operazione Flor di Lotos», R. Kent in D. Boscherio; italijansko-slovenski kinemaskopski film v barvah.

Tržič

PRINCIPE, 17.30: «Patto a tres», Frank Sinatra, Deborah Kerr in Dean Martin; barvni kinemaskopski film.

AZZURRO, 17.30: «Questa pazza, pazza, pazza gioventù», Joselfito in Irina Simoni; barvni kinemaskopski film.

EXCELSIOR, 16.00: «Operazione Crossbow», Sofia Loren in George Peppard; ameriški barvni film.

NAZIONALE, 17.30: «Se spari ti uccido», Edmond Purdon; barvni kinemaskopski film.

S. MICHELE, 18.00: «Due mafiosi nel Far West», Franco Franchi in Ciccio Ingrassia; barvni film.

Štaranec

EDISON, 19.00: «Rio Negro», Elga Andersen in Edmond Purdon; barvni kinemaskopski film.

Ronke

EXCELSIOR, 18.30: «Il nudo e il morto», Cliff Robertson; barvni kinemaskopski film.

DEZURNA LEKARNA

Danes ves dan in ponoči je odprta v Gorici lekarna KUERNER, Korzo Italija št. 10, tel. 25-76.

DEZURNA CVETLICARNA

Jutri, 23. januarja bo v Gorici odprta cvetličarna GORIAN RENATO, Ul. Garibaldi 9, tel. 26-28.

TEMPERATURA VČERAJ

Najvišja 2,4 stopinje ob 15. uri, najnižja —7,7 stopinje ob 24. uri v četrti; povprečne višje 82 od sto.

